

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ

Ἡ ἀνοιξη τὴ φέρνει τὴν ἔμορφη γιορτὴ.
Ἡ ἀνοιξη γιορτάζει τὸν Ἐλευθερωτὴ
κι' ὁ οὐρανὸς ἀνοίγει γὰρ νὰ δεχθῆ εὐχὰς
ἀπὸ λευτερωμένους ἑλληνικὰς ψυχὰς.

Εὐχὰς γὰρ τὸ καμάρι πῶβγῆκε τιμημένα,
στὸ χέρι του κρατῶντας ἀκούραστο σπαθὶ
κι' ἀνάστησε μ' ἐκεῖνο ἀδέλφια πεθαμένα
καὶ κόσμους ποῦ σκοτάδι τοὺς σκέπαζε βαθύ.

Δαλοῦνε γύρω, γύρω, τῆς Ἄνοιξης πουλιὰ:
νὰ ζήσης Κωνσταντίνε χρυσὲ μας Βασιλεῦ
νὰ ζήσης παλληκάρι ποῦ κάθε σου ματιὰ,
ζωὴ σ' ἐμᾶς σκορπάει καὶ στὸν ἐχθρὸ φωτιὰ.

Ὡ σὺ ἑλληνικὴ μου ἀνδρεία κι' ἀρετὴ,
ἄς γίνῃ τ' ὄνομά σου ἡ πρώτη μας γιορτὴ
σ' αὐτὸ νὰ προσκυνοῦμε μεγάλοι καὶ μικροὶ
σ' αὐτὸ ποῦ τὸ βλογοῦνε
στὰ μνήματα ποῦ ζοῦνε
ἀθάνατοι νεκροί.

Εὐπνᾶτε γονατίστε μπροστὰ στὸ Βασιλεῖ Σας,
ὦ σεῖς λευτερωμένοι χρυσοὶ μας ἀδελφοί!
Αἰώνιο ἄς γίνῃ σεπτὸ προσκύνημά σας
ἡ πολυδοξασμένη τοῦ Ἔθνους κορυφή.

Λατρεία τοῦ λαοῦ σου μεγάλη Βασιλεῦ,
π' ἀνάστασες χαρίζεις
καὶ πίσω μᾶς γυρίζεις
στὰ χρόνια τὰ παλῆα,
σὲ βλέπω στολισμένο μὲ στέμμα λαμπρὸ
καὶ σὰν κνιτῶ τὸ φῶς του νὰ νοιώσω δὲν μπορῶ
ἐὰν τὸ στέμμα δίνει λάμψη σ' ἐσὲ χρυσοῦ
ἢ ἂν τὴ λάμψη πῶχει τὴ χάρισεσ ἐσὺ.

Νὰ ζήσης Κωνσταντίνε ἀπὸ τὰ ὄφια,
καμάρι τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Τούρκου κεραυνὸ
Στὸ βλέμμα σου διαβάξω καὶ ἔστυρα θωρῶ
λυμένο κάθε ποδὸ τοῦ ἔθνους τοῦ.
Καθόρθωτε ἡ νύχθη σου μᾶς δάξινε Βασιλεῦ,
πῶς σὺ θὰ ξαναδώσης στὰ μάχαρα μιλιά!

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Τι θὰ σοῦ πῆς ;

Μ.— Τι νὰ σοῦ πῶ ποῦ μ' ὄλην τὴν εἰρήνην
φοβῶμαι πῶς περσότερο τὸ ποῦμα θὰ χοντρούνη
καὶ θέλοντας μὴ θέλοντας θὰ παίξουμε τὰ σμπάρα
μ' αὐτὴν τὴ στρίγγλα πῶβρηκες καὶ μῶκαμες κουμπάρα.

Μ' αὐτὰ ποῦ κάνει σήμερα σ' ἐμᾶς ἡ Βουλγαρία,
τώρα πιστεύω τὸ σκασμὸ καὶ τὴ στενοχωρία
πολλῶν συζύγων ἀτυχῶν ποῦ σ' ὥρας ἐπαράτους
ἐλέγχονται βουλγαρικῶς ἀπὸ τὴν πεθερὰ τους !

Μωρ' τί φοραδοπεθερὰ πῶκάμαμ' οἱ καυμένοι,
ποῦ νὰν τὴ γδῶ στὸν Ἅγιο μ' ἑπτὰ σκοινιά δεμένη !
Τὸν κόρουζά της ἡ ζουρλὴ γυρεύει μὲ τὴ βία
πῶρχεται καὶ φορτώνεται κι' ἐμᾶς καὶ τὴ Σερβία.

Στὴ μύτη μας ἔχει χουθεῖ,
ἀλλ' ἂν μᾶς ξαναφορτωθῆ
δὲν θὰ τὴν συμπαθῆσω·
κι' ἂν εἶν' ἡ πεθερὰ ζουρλὴ
θὰν τζὴ τὸ πιάσω τὸ μαλλί
καὶ θὰν τζὴ τὸ μαθῆσω.

Ἡ κακομοῖρα ἡ Τουρκιά
μὲ τὸ Σεφκέτ ἀντάμα,
ἔφαε τὴν κατρακακιά
κι' ἠσύχασ' ἐν τῷ ἄμα,
μὰ τούτ' ἡ ἀφιλότιμη τί διάολο γυρεύει
ποῦ ἐπιμένει νὰ σφαῖ μ' ὅσους συμπεθερεύει ;

Ἡ κακομοῖρα ἡ Τουρκιά, ποτὲ δὲν ἦταν ἔτσι·
τέτοιες φυγοῦρες ἀτιμες δὲν τσ' ἔκαμε ποτὲ τση,
κι' εὐχαριστήθηκα πολὺ πῶκάμαμε εἰρήνην
γιατὶ τὴ συμπεθερὰ μας τὴ μάχεται κι' ἐκείνη
καὶ μείνε παραβέβαιος πῶς δὲν θ' ἀργήσ' ἡ μέρα
ποῦ θὰν τὴν ξεμαλλιάσουμε μαζὺ τὴ συμπεθερὰ.

Γ.— Μ' αὐτὰ π' ἀκούω, βρε Μαρῆ, σκάω χωρὶς νὰ θέλω.

Μ.— Τι ἀκουσες ;

Γ.— Τὰ ὀίχνουνε πολλοὶ στὸ Βενιζέλο
καὶ λένε πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ κάμη συνοικέσιον
μ' αὐτὸ τὸ γένος τ' ἄγριον καὶ πονηρὸν κι' ἀπαίσιον
κι' ἐγὼ τοὺς λέω ἠμπαίνοντας σὰ σφήνα μὲς τὴ μέση,
παιδιὰ μὴν ἀγορεύετε
κι' ἐκεῖνος ποῦ παντρεύεται
δὲν ξέρει ποῦ θὰ πέση !

Ὁ γάμος εἶναι τυχερὸς ὅπως καὶ τὰ λαχεῖα·
βλέπεις τὴ νύφη μὴ χαρὰ
καὶ ζάχαρι τὴν πεθερὰ
καὶ λὲς πῶς μεγαλείωση δὲ θάσσης εὐτυχία·
συμβαίνει ὅμως, βρε Μαρῆ, μετὰ κανένα μῆνα
ν' ἀρχίσ' ἡ νύφη τὰ γλυκὰ κι' ἡ πεθερὰ τὴ γκρίνα,
καὶ σῶρχονται δαμόνια
σὰ λόγου χάρι τῶρα
νὰ βλαστημᾶς αἰώνια
τὴν παντρεῖας τὴν ὥρα.

Πολὺ ἀδίκως ὁ λαὸς μὲ τὸ Λευτέρη τάχει
ἀφοῦ 'ν' ὁ γάμος τυχερὸς
κι' ὁ κακομοῖρης ὁ γαμπρὸς
δὲν ξέρει μὲς τὸ σπῆτι του τί λόττο θὰν τοῦ λάχη.

Τι φταῖν' οἱ ξένοι δάκτυλοι καὶ ἡ διπλωματίας,
ἂν ἐκ τοῦ γάμου ἀτυχῆς
κι' ἡ δεσποινὶς ποῦ συμμαχεῖς
σοῦ κάνει ἀπιστίες !

Μὴν ἀδικεῖται, βρε παιδιὰ, καθόλου τὸ Λευτέρη
ἂν ἔτυχ' ἐπεισόδια ὁ γάμος του νὰ φέρη
γιατὶ στοὺς χρόνους μας αὐτοὺς τοὺς πεπολιτισμένους,
δυσάρεστα συμβαίνουνε πολλὰ στοὺς παντρεμένους.

Ἄλλὰ καὶ σὺ μωρὲ Μαρῆ, μὴν κάθεσαι οὐδ' ἄλλους,
ἀντιπολιτευόμενους τὸ γίγα, παπαγάλους
νὰ φλυαρῆς κυττάζοντας αὐτὰ τὰ γεγονότα
χωρὶς νὰ συλλογίζεσαι τὰ τρόπαια τὰ πρώτα
ποῦ δὲν θὰ τᾶβλεπες ποτὲ στὸ κράτος, χασομέρη,
ἂν δὲν ὑπῆρχε πρὸ παντὸς τὸ θάρρος τοῦ Λευτέρη.

Ἄν ἔξαφνα μπερδεύτηκε
ὁ λυτρωτὴς τοῦ κράτους
ἔνεκα πῶπαντρεύτηκε
τοὺς ἐπικαταράτους,
μόνος του νᾶσαι βέβαιος πῶς θὰν τὰ ξεμπερδέψη
χωρὶς ἀπὸ κανέναν βοήθεια νὰ γυρέψη.
Πεποίθησι νᾶχης, Μαρῆ, μεγάλη στὸ μεσοῖα
καὶ μὴ σ' ἀκούσω νὰ μοῦ πῆς καμμιάν ἀνοησία.

Μ.— Τι νὰ σοῦ πῶ πῶσάσιμα καὶ δὲν ἰβλέπω μὲρὸς μου
ποῖος ἐστὶν ὁ φίλος μου καὶ ποῖος ὁ ἐχθρὸς μου
καὶ φοβισμένος βρίζομαι σ' ἓνα σημεῖο, Γιάννη,
ποῦ ὅλα μου τὰ τρόπαια θαρρῶ πῶς εἶναι πλάνη.

Γ.— Μὰ ἡ Ἄγγλια, ξόανο, μᾶς εἶπε...

Μ.— Κολοκῦθα !
Διάλεπαρ' τὸν κανέναν ποῦ μᾶς μιλεῖ ἀλήθεια.
Λόγια μᾶς λέν' ἓνα σωρὸ
ἀλλὰ κανένα δὲν μπορῶ
συμπέρασμα νὰ βγάλω.
Λὲς ἓνα σχέδιο ἐσὺ κι' οἱ πρέσβεις λένε ἄλλο !

Ἄλλα ὁ Γκέσωφ ἔλεγε κι' ἄλλοιῶς μιλεῖ ὁ Δάνεφ
καὶ τέλος πάντων μὴν ἀργῆς
γιατὶ μπατάλια καινούργης
εἶν' ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.

Ἄλλοιῶς τὰ λένε στὸ χωριὸ, κι' ἄλλοιῶς στὴν πολιτεία
κι' ἂν τὴν Τουρκιά τὴ σπάσαμε
μᾶς λένε πῶς ἐχάσαμε
ἐν τῇ διπλωματία
κι' ἄλλοιῶς μιλοῦν οἱ πρεσβευταὶ κι' ἄλλοιῶς μιλεῖ ὁ Γρέυ,
καὶ τέλος πάντων τὸ βουτσὶ δὲν ξέρω ποῦθε ῥέει !

Τὰ σάσιμα σ' ἓνα βαθμὸ καὶ σ' ἓναν τέτοιο τρόπο,
ποῦ δὲν εἰξέρω τῆς ὀργῆς πῶς νὰν τῆς δώσω τόπο.
Δὲν ξέρω τὴν ταῖα ὄντα καὶ τί τὴν χανόν γυρνᾶ.
Κι' οἱ ἐσάρα... τὸ πούργιο λὲς πῶς παραιτοῦνται
καὶ βοίσκομα, σὰν παλαβὸς.
Κι' ἂν παρατήρησ' ὁ Ζεῦρος
ἀπὸ τὰ τὴν ἀθροιστὰ τοῦ τόπου καταστήματα
εἰς τὴν πᾶ... βλαστήματα !

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΟΙ ΔΕΚΑ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

- 1 ΛΙΒΑΔΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
- 2 ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ
- 3 ΤΥΠ. ΔΟΤΟΡΑΤΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
- 4 ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ ΙΩΣΗΦ
- 5 ΖΕΡΒΟΣ ΗΛΙΑΣ

- 6 ΔΟΜΕΝΕΓΙΝΗΣ ΝΑΘΑΝΑΗΛ
- 7 ΤΥΠ. ΙΑΚΩΒΑΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
- 8 ΚΑΡΟΥΣΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
- 9 ΠΑΗΣΗΣ ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ
- 10 ΔΟΜΕΝΕΓΙΝΗΣ ΦΡΑΓΚ.

21 ΜΑΪΟΥ 1864

Ἀγορεύων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὁ πολὺς Γλάδστον ἐν τῇ Ἀγγλικῇ Κοινοβουλίᾳ κατὰ τὴν 28 Μαρτίου 1864 εἶπε καὶ ταῦτα: «Ὁ βίος ἐνὸς λαοῦ δὲν ἀποτελεῖται μόνον ἐξ ὀλικῶν συμφερόντων. Ὑπάρχει τι ἀνώτερον ἐν τῇ νῆϊ καὶ τῇ καρδίᾳ, ἐν ταῖς παραδόσεσι τοῦ ἀνθρώπου.»

Ἄλλὰ τί εἶναι τὸ «ἀνώτερον» τοῦτο;

Εἶναι ὁ κατὰ συνθήκην δημιουργούμενος πολιτικὸς καὶ ἀστικὸς βίος, ὁ ἀποτελῶν τὸν σημερινὸν πολιτισμὸν, καθ' ὃν ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀπειρορίστου πολιτικῆς ἐλευθερίας ἀσκήσεται ἢ εἰδεχθεστέρα καὶ σκληροτέρα τῶν τυραννιῶν, ἢ πλουτοκρατικῆ τυραννία;

Εἶναι ἡ διάστροφος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς τάσις τοῦ ἀναμένειν ἐξ ἀκατανόητων καὶ ἀδιόρατων δυνάμεων τὴν ζωὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν;

Ἄρα γε εἶναι ἡ γελοία προσπάθεια τοῦ διατηρεῖν σώας καὶ ἀκεραίας ὄλας τὰς μυριάς τοῦ παρελθόντος καὶ ἀναγορεύειν ταύτας ὡς ἄξονα καὶ ῥυθμιστὴν τοῦ βίου, τὴν διαιώνισιν δ' αὐτῶν ὡς σκοπὸν του;

Ἡ μήπως εἶναι τὸ φιλάρεσκον καὶ χαιρέκακον αἰσθημα τῆς ἀσκήσεως ὑπεροχῆς ἐπὶ τῶν ἄλλων καὶ ὁ χυδαῖος ἀγὼν πρὸς συγκράτησιν τῆς ὑπεροχῆς ταύτης;

Ἄλλ' εἶναι τέλος ἢ ἐπιπόνησις ἀποκλειστικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης, προοριζομένων νὰ δικαιολογήσῃ δι' αὐθεντικῶν ἀποφάσεων λογικῆς καὶ δαρμῶδους τὰς παρεκτροπὰς τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ αἰσθηματος ἡμῶν;

Τίποτε ἐξ ὧν τούτων θεβαίως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἠγνώσῃ ὁ φιλόσοφος πολιτικὸς διὰ τῶν λόγων του ἐκεῖνον, διότι τῇ ἀληθείᾳ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν, περὶ τὰ ὁποῖα τόσος γίνεται λόγος, ἀποτελεῖ ἢ δύναται νὰ ἀποτελῇ τὸ ἐν ταῖς ἀνθρώποις «ἀνώτερον».

Ἄλλὰ τί εἶναι λοιπὸν;

Τὸ ἐν τοῖς ἀνθρώποις «ἀνώτερον» εἶναι ἡ Ὁρμὴ πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν.

Ἡ συντριψὶς ὧν τῶν δεσμῶν. Ἡ ἀνατροπὴ ὧν τῶν προσκομιμάτων. Ἡ ὑπερπνύδησις ὧν τῶν φραγμῶν. Ἡ ἐξαφάνισις ὧν τῶν ἐμποδίων. Ἡ ἀνατροπὴ ὧν τῶν ἀνθρώπων καταβάλλον καὶ τὴν ἴδιαν ἀπέλειαν νὰ πραγματοποιήσῃ ὧν τῶν εὐγενεῖς πόθους του καὶ νὰ ἀνυψωθῇ ἐκεῖ, ὅπου τὸν ὠθεῖ ὁ αἰώνιος Νόμος τῆς Προόδου, τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐξαιρεῖ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν καθιστᾷ τὸ ὄντως ὑπέροχον πλάσμα τῆς δημιουργίας.

Ἄλλ' ἐὰν ἡ κατάντησις τῆς Ἐλευθερίας εἶναι τὸ ἀπώτατον τέμα τῆς ἐξελίξεως τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος, τὸ αἰώνιον καὶ μοναδικὸν μέσον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπιτελεῖται ἡ φυσιολογικὴ λειτουργία αὕτη, εἶναι ἡ Ἐπανάστασις. Ἐπανάστασις, διὰ τῆς βαθμιαίας γνώσεως τῆς ἀληθείας

ἐκκοῦσα τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ κτηνώδους καὶ εὐτελοῦς καὶ ἀνυψώσα αὐτὸν εἰς τὸ μέγα καὶ ὑψηλόν, τὴν Ἐλευθερίαν.

ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο κρίνοντες τοὺς λόγους τοῦ Φιλελευτέρου Ἀγγλοῦ πολιτικοῦ, τοὺς ἐμπνευσθέντας ἐκ τοῦ ἀγῶνος τῶν Ἑπτανήσιων πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ ξενικοῦ ζυγοῦ καὶ ἐπιτυχίαν τῆς Ἑθνικῆς Ἐλευθερίας, εὐρίσκομεν αὐτοὺς πληρέστατα δεδικαιολογημένους καὶ μετὰ βαθύτητος φιλοσοφικῆς διεξηγηθόντας τὸν ἀγῶνα τῶν Ἑπτανήσιων, διότι ὄντως ὁ ἀγὼν τῶν Ἑπτανήσιων ἐπὶ τῆς θέσεως ἐκεῖνης ἐστηρίχθητο.

Καὶ ἐὰν ὁ ἀγὼν οὗτος φαίνεται ἡμῖν τοιοῦτος, διότι ἐνθυμούμεθα τὰ μαρτύρια, τὰς θυσίας, τὰς ἐξορίας, τὰς δημεύσεις, τὰς καταπιέσεις, τὰς βραδιουργίας, τὰς καταχθονιότητας, τὰς σκευωρίας, τὰς δολιότητες, τὰς σκληρότητας, τὰς κρουρήσεις καὶ τὰς ἀδίκους θανατικὰς ἐκτελέσεις, ποῦ μετεχειρίσθη ἢ Προστασία ἵνα πνίξη τὸ κίνημα καὶ τὴν καρτερίαν ἀφ' ἑτέρου, τὴν ὑπομονὴν, τὴν αὐταπάρνησιν, τὴν ἐπιμονὴν καὶ ἀφοσίωσιν, τὴν ἐπίγνωσιν καὶ αὐτοπεποιθήσιν, μεθ' ὧν ὑπέστησαν τὸν ἀγῶνα οἱ Ἑπτανήσιοι Ριζοσπάσται, πολὺ περισσότερον θὰ κατανοήσωμεν τὴν ἐσωτέραν ἐκεῖνην φιλοσοφικὴν βάσιν τοῦ ἀγῶνος τοῦτου ὅταν ἀκούσωμεν τὰς κατωτέρω ὀλίγας λέξεις, δι' ὧν ὁ Ἡλίας Ζερβὸς, ὁ ἐκ τῶν κορυφαίων τοῦ Ριζοσπαστικοῦ Κόμματος καὶ ὁ περισσότερον ὄλων ἴσως παθὼν, ὁ Ζερβὸς, «εὐστάθεια καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν θυσίαν», ὡς αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποκαλεῖ, μᾶς περιγράφει τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἑπτανήσιου Ριζοσπαστικοῦ Κόμματος, τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη καὶ ἐμεγαλύνθη ἐν Κεφαλληνίᾳ διὰ θυσίων αἱματηρῶν καὶ μαρτυριῶν δυσπεριγράπτων.

«Τὸ Ριζοσπαστικόν», λέγει, «ἀπεναντίας Κόμμα, χαρακτῆρος πολιτικῆς Ἐπαναστατικῆς, ἀποκροῦν πᾶσαν μεταρρύθμισιν..... καὶ ἐπισήμως ἀνακηρύξαν τὴν ἀποχὴν του ἀπὸ οἰανδήποτε δημοσίαν θέσιν, ἀπαιτοῦσε τὴν ἀμεσον παῦσιν τῆς Προστασίας καὶ τὴν ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος.....»

Ἀγοντες σήμερον τὴν 49ην ἐπέτειον, ἀφ' ἧς τῇ 21 Μαΐου 1864 ἐπραγματώθη τὸ πρόγραμμα τοῦτο, στρέφομεν πλήρεις εὐγνωμοσύνης καὶ θαυμασμοῦ τὸ βλέμμα πρὸς τὰς ἀνω ἡγιασμένας μορφὰς τῶν ἐμπνευσμένων καὶ πεφωτισμένων μαρτύρων τοῦ εὐγενοῦς ἀγῶνος τῆς Ἐπανάστασεως καὶ τῆς Ἐλευθερίας καὶ ἀντλοῦντες ἐξ αὐτῶν αἰώνια διδάγματα ὃ φηλοφροσύνης καὶ ἀφοσιώσεως δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν τὴν βάσιμον ἐλπίδα, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἑπτανήσου, ἐπισημῶς ἐπὶ ὅλα τὰ ἐκάστοτε, οἷα καὶ τὰ σήμερινα, ἀνίστασά το μόνον τῆς Ἑθνικῆς Ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀποτίναξιν τῆς Ἐπτανήσου ἀπὸ τῆς Ἐπανάστασεως καὶ τῆς Ἐλευθερίας ἢ ἐπιτελεῖται δὲν ἦτο πόθος ἐξ ἑνὸς πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κόμματος ἐκείνου.

ΙΑΚΩΒΑΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
Κ. ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ

ZIZANION

ΕΥΧΗ

Ἄφ' τῆς Ἡπείρου τὰ βουνὰ
πῶνκει βαρεῖα φουσομανᾶ
ἢ πεύκη κι' ἢ ἐλάτη,
ἢ κείθε π' ἀκούσθη μίαν ἀυγή
βροντόφωνη μὲ προσταγή
ἀπὸ τὸ Στρατηλάτη.

Ἴ' ἀντήχησαν ἢ ἔματιές
καὶ κάθε βουνοράχη,
ὅταν ἀκούσθη' ἢ φωνή
τὴν Ἡπειροὶ νὰ συγκλονῆ.
« Ἐμπρός παιδιὰ στὴ μάχη ! »

Κι' οἱ κόσμοι ἐθαυμάσανε
εὐζώνους Τουρκομάχους,
εἰς τὴ φωνὴ τοῦ Ἐνδικητῆ,
νὰ δόχονται σὰν ἀετοὶ
στοῦ Μπιζανιοῦ τοὺς βράχους

Ἄπὸ Φλωρίνα, Κορυτσᾶ,
Πρεμέτη, Τεπελένι
ποῦ μὲ τὸ ξίφος του πετῶν
ὁ Βασίλευς τῶν ἀετῶν
κάθε ντροπὴ ξεπλένει.

Μέχρι τοῦ Νέστου τὰ νερὰ
π' ἄπλωσ' ἢ Νίκη τὰ φτερά,
στῆς Γευγελῆς τοὺς λόγγους,
ποῦ τὰ πουλιὰ καθὼς πετοῦν
τὸ Ἀντρωτὴ τους χαιρετοῦν
μὲ γλυκντάτους φθόγγους.

Ἄπ' ὄλ' αὐτὰ τὰ χῶματα
κι' ἀπ' ὄλ' αὐτὰ τὰ μέρη,
κάμπους, βουνὰ, χῶρες, χωριὰ
ποῦ πέρα, πέρα Λευτεριά
στοὺς σκλάβους ἔχει φέρει
ἀντρενωμένο χέρι,
Ἔνας Λαὸς εὐγνωμονῶν
τὸν Ἐλευθερωτὴ του,
θερμὴ εὐχὴ στὸν οὐρανὸν
στέρνει γὰ τὴ γιορτῆ του.

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

Ἡ ΕΙΡΗΝΗ

Τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ
δράματος πολεμικοῦ,
ἔληξεν ἢ πρώτη πράξι,
ποῦ μ' αἱμάτων ποταμῶν
καὶ πολλοὺς περισπασμοὺς
ἔχει τόσοις συνταράξει.

Φάνηκε γὰ μὲ σιγμὴ
τῆς Εἰρήνης τὸ κορμὶ
μὲ τὴν πτώσιν τῆς ἀλλοίας,
ἢ περᾶ καμαρωτὰ
καὶ γλυκὰ νὰ χαιρετᾶ
μ' ὑποκλίσεις εὐρωπαϊάς.

Σὰν ἐβγήκε στὴ σκηνή,
εἶπαν: « θὰν παντοτεινὴ,
ἢ θὰ ξαναφύγῃ πάλι
γὰ ν' ἀρχίσουνε ξανά
νέα δράματα δεινὰ
μ' ἀγριότητὴ πρὸ μεγάλη ;

Τρέχω καὶ τὴν σταματῶ
πὲς Εἰρήνη τὴν ἑσπέρω
εἰ νομίζεις πῶς θὰ τρέξῃ ;
Καὶ γελᾷ ἢ ἀφελῆς
καὶ μοῦ λέει: « τῆς τρελλῆς
τὰ μάλλὰ ποῶς θὰ ξεμπλέξῃ ; »

CHEF

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεοῦς εὐχαριστίας ἐκφράζω
πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀγαθῶς συμ-
μεριθεύοντας τοῦ πέπθου μου ἐπὶ
τῷ θανάτῳ τῆς προσωπιάς μοι κό-
ρης Ἀγγελικῆς.

Σπυρ. Ραζῆς Λάσκαρης

Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ

Ἡ λαϊκὴ παράδοσι ποῦ δύσκολα λαθεύει,
ὁ βασιληᾶς τοῦ Γένους μας, εἶπε, πῶς δὲν σκοτώθη
μόνον σὰν εἶδε μάταια πῶς τοὺς ἐχθροὺς παλεύει,
ἀπὸ τὸ μαῦρο του καῦμὸ εὐθύς ἐμαρμαρώθη.

Καὶ μέσα στὴν Ἁγία Σοφία κλεισμένος περιμένει
νὰ φύγ' ἢ μαύρη σκοτεινιά, κι' ἀυγὴ νὰ ξεμερώσῃ
ἡμέρα νᾶρθῃ ποδητῆ, κι' ὦρα εὐλογημένη
ποῦ τᾶρισεν ἢ μοῖρα του γιὰ νὰ ξεμαρμαρώσῃ...

Νὰ καβαλλήσῃ τ' ἄτι του, μὲ λύσσα νὰ χτυπήσῃ
τὸ βάρβαρο κατακτητῆ, καὶ νὰ τὸν διώξῃ πέρα
ἐκεῖ στὴν Κόκκινη μηλιά... τ' ἀστέρ' του νὰ σβύσῃ...
νὰ ἰδοῦν ὄραγιάδες τὴ γλυκειὰ τῆς λευτεριάς ἡμέρα.

Στὴν ἀγωνία τῆς σκλαβιάς, χρυσὸ του παραμῦθι
ἦταν αὐτὸ καὶ γλύκναινε πικρὸ καὶ μαῦρο θορῆνο
λαοῦ ποῦ δοῦλος ἔζησε, μὲ πόνο π' ἐκοιμήθη,
ποῦ καρτεροῦσε ζωντανὸ νὰ ἰδῇ τὸν Κωνσταντῖνο !

Κι' ἂν πέθαναν μὲ τὸν καῦμὸ σκλάβοι τόσοι καὶ τόσοι
ποῦ δὲν ἀξιοθῆκανε τὸ θαῦμ' αὐτὸ νὰ ἰδοῦνε·

— Μαρμαρωμένο βασιληᾶ, νὰ βγῇ, νὰ τοὺς λυτρώσῃ —
ἀνοῦν τὸν Κωνσταντῖνο μας, κι' ἀπὸ χαρὰ μεθοῦνε...

Αὐτὸς τοὺς φέρνει στὴν ψυχὴ παρηγοριὰ κι' ἐλπίδα
καὶ νοιώθουν τώρα πῶς Αὐτὸς εἶν' ὁ Μαρμαρωμένος,
ὁποῦ θὰ δώσῃ λευτεριά καὶ στὴ λοιπὴ Πατρίδα
κι' Αὐτὸν μὲ πόθο πρόσμενε τόσοι καιρὸ τὸ Γένος.

CHEF.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἀπὸ τῆς χαρᾶς τὰ ἐσθινὰ ἐμβα-
τήρια τῶν φιλαρμονικῶν ἀνήγγειλαν
τὴν χαροῦνον ἡμέραν τῆς 21 Μαΐου,
τὴν ἑορτὴν τοῦ ἀφροσπεροῦ Βασιλέ-
ως μας, τὴν Ἐθνικὴν Παλιγγενεσίαν
καὶ τὴν ἐπέτειον τῆς Ἐνώσεως ἡμῶν
τῶν Ἑλτανησίων μετὰ τῆς Ἑλλάδος.
— Τὰ Δημόσια καὶ πλείστα ἰδιωτικὰ κα-
ταστήματα εἶλον σημεῖοστολισθεῖ ἀπὸ
πρωίας, πλείστοι δ' ἐξώσται εἶχον κοσ-
μηθῆ με τὰς εἰκόνας τοῦ ἐνδόξου Βασι-
λέως, τῶν ἡρώων τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν
Ριζοσπαστῶν.

— Ἡ πόλις ἐν γένει παρίστα μίαν ἀσυ-
νήθη ὄψιν. Ὁ κόσμος συνέρρευσε περὶ
τὴν ἐνδεκάτην ἔξωθεν τὰς ἐκκλησίας τοῦ
Ἁγ. Σπυριδῶνος ἀναμείνων τὴν Δοξο-
λογία, καὶ κατέκλυσε τὴν πλατεῖαν.

— Ἡ Δοξολογία ἐτελέσθη ἐν πάσῃ μεγα-
λοπρέπειᾳ καὶ ἐπιβλητικότητι, χοροστα-
τοῦντος τοῦ Σ. Ἐπισκόπου.

— Παρέστησαν ἐν ἐπισημῷ περιβολῇ ὄ-
λαι ἀνεξαιρέτως αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ
ἅπαντες οἱ κ. κ. πρόξενοι.

— Μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας ἀπήγ-
γειλαν ὁ ἡμέτερος διευθυντῆς κ. Μολ-
φέτας τὸ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι δημοσιευ-
όμενον ποίημα.

— Μετέβησαν ἔπειτα ἅπαντες οἱ ἐπίση-
μοι εἰς τὸ Νομαρχικὸν κατάστημα, ἐκ-
τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποῖου ἐξεφωνήθη ὁ
πανηγυρικός τῆς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ τέως
Γυμνασιάρχου κ. Χοιδᾶ, θαυμάσιος ὑ-
πὸ πᾶσαν ἐποψίν, καὶ κατεχειροκροτή-
θη ὑπὸ τοῦ παρισταμένου πλήθους.

— Κατὰ τὴν ἐσπέραν, ἐφωταγωγήθησαν
ἐξαιρετικῶς ὄραια, ἢ πλατεῖα μας, αἱ
πέριξ ὁδοὶ, τὰ Δημόσια καταστήματα ἢ
Λέσχη καὶ πλείστα ἰδιωτικὰ οἰκῆματα,
ἀμφότερα δ' αἱ φιλαρμονικαὶ ἐπαίαντι-
ζον ἀπὸ τῆς 7ης μέχρι τῆς 11ης, ὁπότε
καὶ ἔληξεν ἢ πλήρης ἐνδόξων ἀναμνή-
σεων ἑορτῆ.

— Ὁ πανηγυρικός χαρακτήρ τοῦ ση-
μερινοῦ φύλλου, δὲν ἐπέτρεψε τὴν συνέ-
χειαν τῆς περὶ τῶν Φιλ. Καταστημάτων
ἀρθρογραφίας μας. Θὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ
μῶς εἰς τὸ προσεχές, λίαν ἐνδιαφέρονσα

— Ὁ κ. Παρρασκευόπουλος καθηγη-
τῆς ἐν Ληξουρίῳ καὶ ἢ δεσποινίς Ὀλυμ-
πιά: Ἀγαστ. Ζερβοῦ, ἐμνηστεύθησαν.

— Ἐπίσης ἐμνηστεύθησαν ὁ κ. Νικό-
λαος Φαρακλὸς ἐπιπόδ' μετὰ τῆς ἐκ
Κερκίρας δεσποινίδος Πηνελόπης Ν.
Μαγέση.

— Ἐγγόμεθα τὰ βέλτιστα εἰς τοὺς μνη-
στεύοντας.

— Ἀνεχώρησε διὰ τὸ ἐτήσιον ἀνά

τὴν Εὐρώπην ταξιδίδον τον, ὁ ἱατρὸς κ.
Φ. Τσιτσέλης.

— Κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἀναχωρῆ-
σεως τοῦ ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ἀδελφόντων
τῶν Φιλανθρωπικῶν τὴν παραίτησιν
τοῦ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ἐπόπτου ἱατροῦ

— Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Τσιτσέλη
μᾶς ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν, ἀλλ' ἐλλεί-
ψει χώρου δημοσιευθῆσεται εἰς τὸ προ-
σεχές φύλλον μας.

— Συλλυπούμεθα τὸν ἀγαπητὸν φί-
λον κ. Ι. Στελλάτον τηλεγραφητῆν ἐν Λη-
ξουρίῳ διὰ τὸν θάνατον τοῦ φιλοστόργου
πατρὸς του.

— Ἐπίσης συλλυπούμεθα τὸν ἀγα-
πητὸν συμπολίτην κ. Σπ. Λάσκαρην ἐμ-
πορον, διὰ τὸν θάνατον τῆς κόρης τῆς
Ἀγγελικῆς.

— Ἀπεβίωσαν ἐν Ὁδησσῷ ἢ Ρεγγί-
να Σκιαδαρῆση, ἀγαθὴ καὶ φιλόστοργος
ἀδελφὴ τοῦ προδ χρόνον ἐκεῖ ἐγκατεστη-
μένου συμπολίτου κ. Σπυρ. Σκιαδαρῆση.

— Τὴν προσεχῆ Τρίτην 29 φθίνοντος,
τελεσθῆσεται τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον
τοῦ ἀοιδίμου μεγάλου εὐεργέτου τῆς
Φιλαρμονικῆς Σχολῆς Γεωργίου Γεωμε-
νῆ, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Σπυριδῶνος

τὴν 10 1/2 π. μ. Καὶ τὴν ἐσπέραν θὰ
ποιανίσῃ ἢ Φιλαρμονικὴ ἐν τῇ πλατεῖᾳ
πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης αὐτοῦ.

— Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν συμ-
παθῆ φίλον κ. Ἀναστ. Βουήν προαχ-
θέντα εἰς ὑπολοχαγόν.

— Ἐπίσης θερμῶς συγχαίρομεν διὰ
τὴν προαγωγὴν του εἰς ταγματάρχην
τὸν ἀγαπητὸν μας κ. Τιμολέοντα Μοι-
φεροτόν.

— Ἐνοικιάζεται ἢ ἀνώγειος οἰκία
Βασιλ. Μουσοῦρη Φλογεῆ, ἢ ἐναντι οἰ-
κίας Ρωμάνου.

— Πλέκονται καὶ ἐπιδιορθοῦνται παν-
τὸς εἶδους κλίτσες, κουβέρτες, κασκορ-
σέ, γάντια ἄζουρ καὶ πάντα τὰ συναφῆ
πλεκτὰ εἶδη με τιμὰς λίαν εὐθηνὰς εἰς
ἐργαστήριον Μαρίας Βιτωράτου, ἐναντι
κῆπου Νάμπου καὶ πλησίον τοῦ ἐργοσ-
τασίου τῶν ἐγγυαρίων μεταξωτῶν.

— Πωλεῖται τὸ ἐν τῇ προκυμαίᾳ καφ-
φενεῖον Σπυριδ. Λιβαδᾶ. Πληροφορίαι
παρὰ τῷ ἰδίῳ.

— Τελείως ἀνακαινισθέντα, ἦνοιξαν
πρὸ ἡμερῶν τὰ ἐν τῇ πλατεῖᾳ Μείτλανδ
θαλάσσια λουτρὰ ὑπὸ τὴν διευθύνσιν
τοῦ κ. Ἐ. Πανᾶ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ
ἰδίῳ διὰ τὴν δι' ἀμαξίων μεταβάσιν.

— ΛΑΕΙΑΙ ΓΑΜΟΝ Κοσμητ. Μπ-
λὸς (Κέρκυρα) ἢ Ἐλένηνα ἀναμνηστικῆ
(Φαρμακία) - Σπυρ. Μ. Κουγιανῶν, Ἀγ-
γελικῆ Ζησιμάτου (Μακεδονία)

— Ἀφίκετο ἐπ' ἀδοῦν ἐκ τοῦ στρατοῦ
Μακεδονίας, ὁ συμπαθὴς φίλος κ. Λα-
βαν. Λαγγούσης δικητοῦς.

— Ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ δήμαρ-
χος κ. Κοσμητάτος.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ— Τὴν μεσημβριάν
τῆς χθὲς, τὸ ἀντιτορπιλικὸν «Βέ-
λος» τὸ φέρον ἐκ Θεσσαλονίκης
τὸν Βενιζέλον καὶ Ρακτιβάν, εἰ-
σήλθε. κατὰ λάθος εἰς τὴν ζώνην
τῶν τορπιλῶν, ἀλλ' ἐγκαίρως εἰ-
δοποιηθὲν ἀπέφυγε τὸν κίνδυνον.

Τὸ Βελγικὸν ὄμιος ἀμύροπλιον
«Κούρλανδ» εἰσελθὼν καὶ αὐτὸ
εἰς τὴν ζώνην καὶ ἀδιαφορήσαν
εἰς τὴν προειδοποίησιν τῶν πυρο-
βολείων, προσέκρουσεν ἐπὶ τῶν
τορπιλῶν καὶ ἔπαθε μέγα ὄγημα.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ— Ἡ Βουλ-
γαρία ἐξήτησεν ἑλληνικὰ πλοῖα δι-
ὰ νὰ μεταφέρῃ τὸν στρατὸν Τσα-
τάλτσης εἰς Καβάλλαν, ἀλλ' ἢ
Ἑλλὰς ἀπήντησεν ὅτι τὰ πλοῖα
εἶναι ἀτυχῶς πολυάσχολα, μεταφέ-
ροντα στρατὸν ἐκ Πειραιῶς εἰς
Θεσσαλονίκην.

ΑΘΗΝΑΙ— Ὁ χρόνος τῆς προ-
σελεύσεως τῶν κληρωτῶν τοῦ
1913 ἴσως ἐπιβραδυνθῆ ἐπὶ ὀλί-
γας ἡμέρας.

Ὁ Βενιζέλος ἐπισκέφθη τὸν
Θεοτόκην καὶ συνμήλησε μετ'
αὐτοῦ ἐπὶ τέσσαρας ὥρας. Κατό-
πιν ὁ πρωθυπουργὸς συνενουήθη
τηλεγραφικῶς μετὸν Βασιλέα ὅ-
στις ἔρχεται εἰς Ἀθήνας τάχιστα.

Υπάρχει φήμη ὅτι ἐντὸς τῆς
ἐρχομένης ἐβδομάδος καλεῖται ἢ
Βουλή.

Ἀπόψε ἐγένετον μακρότατον
Ἐπουρητικὸν συμβούλιον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Σήμερον συ-
νέρονται ἐπίσημος οἱ πληρεξού-
σιοι τῆς εἰρήνης. Οἱ τοῦοκοι ζη-
τοῦν νὰ προηγηθῆ ὑπογραφή ἀ-
πατησέων ἰσοδυναμουσῶν με ἀ-
ναγνώρισιν προνομίων τῶν Τούρ-
κων ἐπὶ τῶν κτήσεων τῶν συμ-
μάχων, ἀρνούμενοι ἐν ἐναντία πε-
ριπτώσει τὴν ἐπανάσυσιν τῶν
ἑλληνικῶν προνομίων.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Οἱ πληρεξού-
σιοι τῶν συμμάχων ἐδήλωσαν,
ὅτι ἐπιμενούσης τῆς Τουρκίας,
πᾶσα συζήτησις εἶναι περιττὴ καὶ
συνεπῶς τερατιάζονται αἱ δια-
πραγματεύσεις.

ΩΡΑ 4 ΠΡΩΪΝΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Ἡ πρεσβευ-
τικὴ διάσκεψις κατέγινε χθὲς
μὲ τὸ πολίτευμα τῆς Ἀλβανί-
ας, διὰ δὲ τὰς Νήσους τοῦ Αἰ-
γαίου ἀπεφάσισε νὰ δοθοῦν ὁ-
λαί εἰς τὴν Ἑλλάδα πλὴν τῶν
δύο τῶν προδ τῶν στενωδῶν.

Αἱ Ἱταλοκρατοῦμεναι νῆσοι
θὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὴν Τουρ-
κίαν, ἀργότερον δὲ θὰ φροντί-
σωσιν αἱ Δυνάμεις νὰ ἀποδο-
θῶσι καὶ αὐταὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος ἐν
Ἡπείρῳ, ὠρίσθησαν μέχρι τοῦ
ἀκρωτηρίου Φτελιά.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Οἱ πολιτικοὶ
ἐπισημῶς ἐκφράζονται,
ὅτι ἢ ἰσχύει τῆς Ἐλληνοβουλ-
γαρικῆς διαφοράς εἶναι προσε-
χῆς, καὶ δὲ ἀπεσορῆθη πᾶς
φύβος περὶ νέου μεταξὺ τῶν
πολέμου.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ